

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ संप्रयुद्धः सम्यक्प्रयुद्धप्रवृत्तप्रहारोयस्यसः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ असक्तं अकुण्ठितं ॥ ५२ ॥ पफालविशीर्णः ॥ ५३ ॥ धूमं कोधावेशेन ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥
 चिंतयामास जिष्णुस्तु भगवंतं दुताशनं ॥ पुरस्तादक्षयौ दत्तौ तूणीयेनास्य स्वां डवे ॥ ४६ ॥ किं नु मोक्ष्यामि धनुषाय न्मेवाणाः क्षयंगताः ॥ अयंच पुरुषः कोपि
 बाणान् ग्रसतिसर्वशः ॥ ४७ ॥ हत्वा चैनं धनुष्कोट्या शूलग्रेणे वकुंजरं ॥ नयामि दंडधारस्य यमस्य सदनं प्रति ॥ ४८ ॥ प्रगृह्याथ धनुष्कोट्या ज्यापाशेनावरुष्य
 च ॥ मुष्टिभिश्चापि हतवान् वज्रकल्पैर्महाद्युतिः ॥ ४९ ॥ संप्रयुद्धो धनुष्कोट्या कौतेयः परवीरहा ॥ तदप्यस्य धनुर्दिव्यं जग्राह गिरिगोचरः ॥ ५० ॥ ततोर्जुनो ग्रस्तध
 नुः खड्गपाणि रतिष्ठत ॥ युद्धस्यांतमभीप्सन् वैवेगेनाभिजगाम तं ॥ ५१ ॥ तस्य मूर्ध्नि शितं खड्गमसक्तं पर्वतेष्वपि ॥ मुमोच भुजवीर्येण विक्रम्य कुरुनंदनः ॥ ५२ ॥
 तस्य मूर्धानमासाद्य पफालासिवरो हि सः ॥ ततो वक्षैः शिलाभिश्च योधयामास फाल्गुनः ॥ ५३ ॥ तदा वृक्षान्महाकायः प्रत्यगृह्णादथो शिलाः ॥ किरातरूपी भ
 गवांस्ततः पार्थो महाबलः ॥ ५४ ॥ मुष्टिभिर्वज्रसंकशैर्धूममुत्पादयन्मुखे ॥ प्रजहार दुराथं वर्षे किरातसमरूपिणि ॥ ५५ ॥ ततः शक्राशनि सैर्मुष्टिभिर्भृशदारु
 णैः ॥ किरातरूपी भगवानर्दयामास फाल्गुनं ॥ ५६ ॥ ततश्च तच्छटाशब्दः सुधोरः समपद्यत ॥ पांडवस्य च मुष्टीनां किरातस्य च युध्यतः ॥ ५७ ॥ सुमुहूर्तं तु तद्युद्ध
 मभवच्छोमहर्षणं ॥ भुजप्रहारसंयुक्तं वज्रवासवयोरिव ॥ ५८ ॥ जघानाथ ततो जिष्णुः किरातमुरसावली ॥ पांडवं च विचेषं तं किरातोऽप्यहनद्वली ॥ ५९ ॥ तयोर्भु
 जविनिषेपात्संघर्षेणोरसोस्तथा ॥ समजायत गात्रेषु पावकौ गारधूमवान् ॥ ६० ॥ ततएनं महादेवः पीड्य गात्रैः सुपीडितं ॥ तेजसा व्यक्रमद्रोषाच्चैतस्तस्य विमो
 हयन् ॥ ६१ ॥ ततोऽभिपीडितैर्गात्रैः पिंडीकृत इवावभौ ॥ फाल्गुनो गात्रसंरुद्धो देवदेवेन भारत ॥ ६२ ॥ निरुच्छासो भवंचैव सन्निरुद्धो महात्मना ॥ पपात भूम्यानि
 श्रेष्ठे गतसत्त्व इवाभवत् ॥ ६३ ॥ सुमुहूर्तं तथा भूत्वासचेताः पुनरुत्थितः ॥ रुधिरणाप्लुतां गस्तु पांडवो भृशदुःखितः ॥ ६४ ॥ शरण्यं शरणं गत्वा भगवंतं पिनाकि
 नं ॥ मृन्मयं स्थंडिलं कृत्वामाल्येनापूजयद्भवं ॥ ६५ ॥ तच्च माल्यं तदा पार्थः किरातशिरसि स्थितं ॥ अपश्यत् पांडवः श्रेष्ठो हर्षेण प्रकृतिगतः ॥ ६६ ॥ पपात पादयोस्त
 स्य ततः प्रीतो भवद्भवः ॥ उवाच चैनं वचसामेघगंभीरगीर्हरः ॥ जातविस्मयमालोक्य ततः क्षीणांगं संहतिं ॥ ६७ ॥ भवउवाच भो भो फाल्गुन तु शोस्मिक
 र्मणाऽप्रतिमे नते ॥ शौर्येणानेन धृत्या च क्षत्रियोनास्ति ते समः ॥ ६८ ॥

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ पीड्यानि पीड्य ॥ ६१ ॥ गात्रेषु संरुद्धश्चलनहीनः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ प्रकृतिस्वास्थ्यं ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥